

**Mgr. Markéta Hončová - doktorské studium v oboru románské jazyky: italský jazyk,
Ústav románských studií FF UK**

Závěrečné hodnocení školitele

Mgr. Markéta Hončová byla přijata do kombinované formy DS v r. 2004. Vzhledem k externímu charakteru této formy studia, při němž se musela věnovat především zaměstnání, využila maximální osmileté doby a počátkem ledna 2012 předložila finální podobu své práce, italsky psané monografie *La scelta dell'ausiliare nei dialetti di Corropoli e Nereto*.

Tato práce, jež čítá i s přílohami 285 stran, je téměř jediným výsledkem jejího studia (nepočítáme-li článek, jenž byl přijat do tisku teprve nedávno). Přesto musím konstatovat, že jde o výsledek mimořádně zdařilý, a jako takový by v podstatě mohl představovat odrazový můstek pro další neméně zajímavou publikační činnost.

Disertační práce Markéty Hončové je v podstatě exemplárním textem. Práce je rozdělena do dvou hlavních částí. V první je předestřena jazyková situace regionu Abruzzo s detailní charakteristikou dvou lokalit, jejichž dialekt pak bude předmětem druhé části, totiž Corropoli a Nereto. Podrobný popis základního systému abruzzských dialektů (fonetika, morfologie, syntax) je východiskem pro velmi specifickou otázku, jež je hlavním bodem této práce: problém selekce pomocného slovesa ve složených časech. Tato stěžejní část je rozdělena do dvou hlavních kapitol (mezi nimiž jsou i tři kapitoly, jejichž význam rovněž nelze podceňovat). V první nám autorka velmi pečlivě prezentuje dosavadní teoretické rámce, které k tématu existují (od generativistických, „lexikalistických“ až k hypotéze tzv. *split auxiliary selection*). V druhé pak nabízí originální popis tzv. *smíšeného* paradigmatu corropolských a neretských sloves.

Tento popis je originální zejména proto, že jde o primární data, jež autorka získala velmi pečlivým sociolingvistickým výzkumem (jehož metodologii popisuje v části II/3). Výsledky jednotlivých dotazníků jsou jako příloha uvedeny v závěru práce.

Mám za to, že teoretické důsledky této studie jsou velmi důležité – ukazují totiž, jak může být selekce pomocného slovesa vázána na zcela jiné parametry, než je např. valence, lexikální význam slovesa apod. Selekcce pomocného slovesa může totiž být i prvkem, jež vytváří strukturu flexivního paradigmatu tak, jak o něm uvažují různé moderní teorie flexe (zejména realizační teorie G. Stumpa, *Inflectional Morphology*, 2001) – paradigmatické alternace (např. selekce kmenů) totiž vůbec nemusí být řízeny nějakou „přirozenou“ skupinou morfosyntaktických rysů (např. rozdíly mezi časy, osobou atd.), ale mohou vytvářet (a také

vytvářejí) různé asymetrické „vzorce“ (*patterns*). To jsou však už úvahy, které jdou nad rámec této práce, ale ke kterým autorka jednoznačně (byť možná nevědomky) míří. Možná že právě tento výsledek, k němuž Markéta Hončová vlastním výzkumem dospěla, prokazuje význam a aktuálnost její práce.

Konkrétní posouzení je samozřejmě už na oponentech, ale vzhledem k výše řečenému mohu disertační práci Markéty Hončové bez všeho doporučit k dalšímu řízení.

V Praze dne 24. ledna 2012

Univerzita Karlova v Praze
Filozofická fakulta (1)
Ústav románských studií
Praha 1, nám. J. Palacha 2, 110 00

doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
Ústav románských studií FF UK